

РЕШЕНИЕ

№ 6450

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.09.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6068** по описа за **2023** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Л. Е. Н., подадена чрез адв. З., срещу Решение от 13.04.2023г. на Софийския районен съд, НО, 132 състав, постановено по НАХД № 14400/2020г., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 20-4332-014868 от 25.08.2020г., издаден от началник група в отдел „Пътна полиция“ - СДВР.

Според касатора решението на СРС е неправилно поради съществени нарушения на съдопроизводствените правила, нарушение на материалния закон и явна несправедливост. Твърди се, че съдът не е обсъдил задълбочено и обосновано аргументите за незаконосъобразност на наказателното постановление. Поддържа, че НП страда от съществени пороци – противоречива, объркана и неясна фактическа обстановка и съществено нарушение на чл.57, ал.1,т.5 от ЗАНН. Прави възражение, че не е ясно местоизвършването на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. В съдебното заседание по делото жалбоподателят се представлява от адв. З., който поддържа касационната жалба и моли за отмяна на решението и на наказателното постановление. Позовава се на изтекла абсолютна давност.

Ответникът – СДВР – отдел „Пътна полиция“ не взема становище по жалбата и не

изпраща представител в съдебното заседание.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, като прецени събраните по делото доказателства, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима.

С процесното НП на Л. Е. Н. са наложени, на основание чл.185 от ЗДвП административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв. за извършено нарушение на чл.20 от ЗДвП, и на основание чл.175, ал.1. т.5 от ЗДвП - глоба в размер на 150 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец за нарушение на чл.123, ал.1, т.3, б. „в“ от ЗДвП.

От фактическа страна районният съд е установил, че на 28.06.2020г., около 21:20 ч. А. З. управлявала л.а. „Нисан Джук“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по [улица], влизайки в [населено място]. Движението в посока към центъра на [населено място] първоначално се осъществявало в две ленти, които след известно време се сливали в една, като тя се движела в участъка на пътя, в който движението вече било в една лента. В същото време зад нея в нейната посока, но в насрещната лента за движение, се движел л.а. „А. АЗ“ с рег. [рег.номер на МПС], управляван от Л. Н., който се опитал да се прибере в лентата за движение в неговата посока, но св. З. нямала възможност да го пропусне пред нея. Жалбоподателят успял да влезе в лентата зад нейния автомобил и започнал да просветва с фаровете и да натиска клаксона, след което ударил няколко пъти леко с предницата на автомобила си задната броня на автомобила на З.. Същата не спряла на място, тъй като се уплашила. Позвънила на телефон 112 и малко след това спряла на площад в[жк]. Жалбоподателят не спрял, а продължил движение. В резултат на ударите по задната броня на л.а. „Нисан Джук“ имало няколко драскотини. Пристигнали полицаи от ОПП - СДВР, които изготвили скица и протокол за ПТП. Била съставена докладна записка за случая. З. попълнила декларация, в която посочила номера на другия автомобил. Материалите били предадени на младши автоконтрольор С. в ОПП - СДВР, който призовал жалбоподателя като собственик на л.а. „А. АЗ“ с рег. [рег.номер на МПС]. На 17.08.2020 г. Л. Н. декларирал, че той е управлявал автомобила, но отрекъл да е имало ПТП. Младши автоконтрольор С. приел, че с действията си Л. Н. е нарушил правилата за движение по чл. 20, ал. 1 ЗДвП, тъй като поради недостатъчен контрол върху автомобила е ударил другия автомобил и на чл. 123, ал. 1, т. 3, б. „В“ ЗДвП, защото не е изпълнил задълженията си на участник в ПТП. Съставен бил акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 69123414 от 08.2020г., въз основа на който било издадено процесното НП.

Районният съд е приел, че административнонаказателната отговорност на касатора е законосъобразно ангажирана, тъй актът за установяване на административно нарушение и наказателното постановление са издадени от компетентни органи, при спазване на изискванията на ЗАНН относно тяхната форма и съдържание, като в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Районният съд е приел също за безспорно установено и доказано извършването на нарушенията, както и че за тях законосъобразно са определени съответните наказания.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Вярно и точно районният съд е установил фактическата обстановка, която се подкрепя

от събраните по делото писмени и гласни доказателства. За попълването на делото с доказателства съдът е проявил необходимата активност и е осигурил на страните процесуална възможност да обосноват и докажат защитните си тези, в това число е уважил всички доказателствени искания, направени от жалбоподателя. При анализа на доказателствата съдът ясно е посочил кои от тях кредитира и защо, обсъдил е поотделно и в съвкупност доказателствения материал, в резултат на което е формирал обосновани правни изводи.

Напълно неоснователни са оплакванията в касационната жалба, че районният съд не е констатирал съществени пороци в НП. Съобразно служебното начало съдът е извършил цялостна проверка за законосъобразност на наказателното постановление и правилно е заключил, че същото не страда от пороци, налагащи неговата отмяна. Противно на твърденията на касатора, настоящата инстанция намира, че мястото на извършване на нарушението е конкретно и точно посочено, изпълнени са и изискванията на чл.57, ал.1,т.5 от ЗАНН - двете нарушения и обстоятелствата, при които са извършени, са достатъчно ясно описани, така че правото на защита на лицето не е нарушено.

Обосновани са и изводите на районният съд по съществува на правния спор. Като е анализирал поотделно нарушените и санкционните разпоредби, съдът правилно е приел, че касаторът е осъществил съставите на нарушението по чл.185 вр. чл.20, ал.1 ЗДвП и по чл. 175, ал.1,т.5 вр. чл.123, ал.1,т.1 ЗДвП. Направените от районния съд изводи и мотиви се възприемат изцяло от настоящия съдебен състав.

Не е налице и явна несправедливост на наложените наказания. Районният съд е изложил подробни и ясни съображения досежно размера на наложените наказания, които касационната инстанция споделя, поради което и в съответствие с чл. 221,ал.2, изр. 2-ро АПК препраща към мотивите на първоинстанционното решение.

Неоснователно е и възражението за изтекла абсолютна погасителна давност. Съгласно Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015г на ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС, доколкото в ЗАНН няма разпоредба, аналогична на разпоредбата на чл. 81, ал.3 от НК, уреждаща абсолютната давност, следва да намери приложение чл. 81, ал.3 във вр. с чл. 80, ал.1, т.5 от НК във вр. с чл. 11 от ЗАНН. Определена по този начин, абсолютната давност за реализиране на административнонаказателна отговорност е четири година и половина от датата на извършване на нарушението. В случая датата на извършване на нарушенията е 28.06.2020г., следователно срокът на абсолютна давност за административнонаказателно преследване не е изтекъл.

С оглед изложеното, решението на СРС, с което е потвърдено наказателното постановление, е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XIV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 13.04.2023г. на Софийския районен съд, НО, 132 състав, постановено по НАХД № 14400/2020г.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: